

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 14 Gž-2111/14-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Branke Hriberski, kao predsjednika vijeća, Tatjane Radić kao člana vijeća i suca izvjestitelja i Dubravke Penić Lukač, kao člana vijeća, u parničnom predmetu tužitelja Zeppter International d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 30, koga zastupa Zvonimir Buterin, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženoga Danka Vukovojca iz Zagreba, Antuna Gotttolijeba 26, koga zastupa Dinko Rebrović, odvjetnik iz Zagreba, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženoga, izjavljenoj protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2551/07-40 od 28. studenog 2013. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16. lipnja 2015.,

riješio je

Ukida se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2551/07-40 od 28. studenog 2013. godine u dijelu u kome je zahtjevu tužitelja udovoljeno (stavak I. izreke), kao i u dijelu u kome je odlučeno o zahtjevu tuženoga za naknadu parničnog troška (stavak III. izreke), te se u tom dijelu predmet vraća istom sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

O troškovima žalbenog postupka odlučiti će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Uvodno označenom presudom naloženo je tuženome isplatiti tužitelju iznos od 246.060,34 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koji na pojedine iznose teku od dana navedenih u izreci pobijane presude, te mu naknaditi parnični trošak u iznosu od 38.253,92 kn (stavak I. izreke).

Istom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za utuženi iznos od 4.776,45 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, te je odbijen preostali dio zahtjeva tužitelja na naknadu parničnog troška u iznosu od 25.000,00 kn (stavak II. izreke), te je odbijen zahtjev tuženoga za naknadu parničnog troška u cijelosti (stavak III. izreke).

Protiv navedene presude žalbu je izjavio tuženi zbog svih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku - dalje u tekstu ZPP ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11), te u dijelu u kome je zahtjevu tužitelja udovoljeno, kao i u dijelu u kome je odbijen njegov zahtjev za naknadu

parničnog troška, sa prijedlogom da se ta presuda preinači, odnosno ukine, uz naknadu troška parničnog postupka tuženome za žalbu.

Žalba je osnovana.

Među strankama nije sporno da je tužitelj kao zajmodavac sa tuženim kao zajmoprimcem zaključio dana 10. lipnja 2003. godine Ugovor o zajmu prema kome tužitelj pozajmljuje tuženome iznos od 46.000 Eur-a, no ne kako se u tužbi navodi u kunsjoj protuvrijednosti, već iz Ugovora proizlazi da zajmodavac pozajmljuje zajmoprimcu navedeni novčani iznos plativ u kunama po srednjem tečaju HNB na dan uplate.

Iz istog Ugovora proizlazi da će zajmoprimac pozajmljeni iznos vraćati uz primjenu devizne klauzule, te da visina svake polugodišnje rate iznosi 5.907 Eur-a plativo u protuvrijednosti kuna po srednjem tečaju na dan plaćanja.

Kako je, dakle, predmetni Ugovor zaključen uz valutnu klauzulu, dužnik (ovdje tuženi) podliježe obvezi isplate glavnice sa zateznim kamatama po stopi koju banka u mjestu ispunjenja plaća na devizne štedne uloge po viđenju.

Pri tome je pogrešno tumačenje suda prvog stupnja da je u konkretnom slučaju konverzija određena na dan dospijeca i da stoga tužitelj ima pravo na zatezne kamate koje se plaćaju na domaću valutu.

Naime, iz Ugovora proizlazi da je konverzija određena na dan uplate, a ne na dan dospijeca svake polugodišnje rate, te sud prvog stupnja pogrešno poistovjećuje dan uplate sa danom dospijeca.

Slijedom izloženoga, udovoljavajući tužbenom zahtjevu prema kome je tuženi u obvezi tužitelju isplatiti kunski iznos od 246.060, 34 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima – dalje u tekstu ZOO ("Narodne novine", br. 35/05), sud prvog stupnja pogrešno je primijenio materijalno pravo iz čl. 395. st. 1. Zakona o obveznim odnosima – dalje u tekstu ZOO ("Narodne novine", br. 51/91, 73/91, 3/94, 7/96, 91/96 i 112/99).

Međutim, po stanovištu ovog višeg suda, činjenično stanje po sudu prvog stupnja nije pravilno i potpuno utvrđeno, zbog čega se za sada ne može preinačiti presuda suda prvog stupnja a zbog pogrešne primijene materijalnog prava obrazložene u ovom ukidnom rješenju.

Naime, u tijeku prvostupanjskog postupka tuženi je tvrdio a što ponavlja i u žalbi da je predmetni Ugovor o zajmu bio zaključen da prikrije drugi ugovor o savjetovanju kojeg je tuženi sklopio sa tužiteljem temeljem njegovog dopunskog angažmana, tako da bi rate zajma odgovarale naknadi koju je tuženi trebao dobiti s naslova takovog angažmana.

Upravo zbog opisanog aranžmana između stranaka, tuženi smatra da tužitelju ne duguje utuženi iznos.

Na okolnosti svojih navoda tuženi je u raspravni spis dostavio određenu dokumentaciju o poslovanju tužitelja, navodeći da ista nedvojbeno upućuje na njegove tvrdnje, te kako se radi o knjigovodstveno-financijskoj dokumentaciji, predložio je provođenje dokaza po vještaku za knjigovodstvo i financije.

Sud prvog stupnja odbio je prijedlog tužitelja za provođenjem vještačenja, sa obrazloženjem da se predloženi dokaz odnosi na činjenicu da se utuženi iznos odnosi na iznos koji je tužitelj bio dužan platiti tuženome na ime usluga koje mu je tuženi pružio, te da se taj dokaz ne odnosi na okolnost otpisa predmetnog dugovanja u knjigama tužitelja.

Međutim, u situaciji kada sud na jednoj strani ima sporni Ugovor o zajmu a na drugoj strani samo iskaz tuženoga, koji upućuje na dokumentaciju koja bi njegov iskaz trebala potvrditi, po stanovištu ovog višeg suda, bez provođenja predloženog vještačenja, sud prvog stupnja nije mogao na valjan način ocijeniti i sam iskaz tuženoga.

Pri tome taj sud prihvaća činjenicu prema kojoj se u slučaju tužitelja i tvrtke sa kojom je tuženi navodno zaključio Ugovor o savjetovanju radi o međusobno povezanim pravnim osobama.

Prema izloženome, odbijajući prijedlog tuženoga za provođenjem vještačenja po financijskom vještaku, sud prvog stupnja počinio je bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP-a, koja je bila od utjecaja na donošenje zakonite presude u ovom parničnom predmetu.

Zbog navedenoga je valjalo, temeljem odredbe iz čl. 369. st. 1. ZPP-a, u pobijanom dijelu ukinuti prvostupanjsku presudu i predmet vratiti istom sudu na ponovno suđenje, kojom prilikom je ukinuta i odluka o parničnom trošku.

U ponovljenom postupku sud prvog stupnja ponovno će ocijeniti prijedlog tuženoga da se na okolnosti njegovih navoda provede dokaz vještačenjem po financijskom vještaku, kako bi na valjani način mogao ocijeniti i iskaz tuženoga dan u svrhu dokazivanja.

Tek nakon toga će taj sud o zahtjevu tužitelja moći donijeti novu i na zakonu utemeljenu presudu, kojom prilikom će odlučiti i o troškovima žalbenog postupka.

U nepobijenom dijelu u kome je zahtjev tužitelja djelomično odbijen, prvostupanjska presuda nije ispitivana.

U Zagrebu 16. lipnja 2015.

Predsjednik vijeća:
Branka Hriberski, v.r.

Za točnost otpisatka: ovlašteni službenik:
Brankica Fogec

